

HET M.A.B. VÓÓR 50 JAAR

door Prof. J. Nathans

Aangezien het rapport van de Staatscommissie op 15 februari 1930 „den Minister in een speciale audiëntie plechtiglijk overhandigd” werd is het niet te verwonderen dat in dit nummer ruim aandacht wordt geschonken aan de lang verbeide Wettelijke Regeling Accountantswezen. Noch op de gememoreerde voorgeschiedenis, noch op de inhoud van deze regeling behoef ik in te gaan; zij zijn bekend genoeg. Onder de namen van de leden die geen accountant zijn komt Mr. J. H. R. Sinninghe Damsté, directeur-generaal der belastingen, voor. Zijn naam leeft in het Instituut voort in de te zijner ere ingestelde jaarlijkse literatuurprijs.

Een lastig geval: de redactie vestigt nog eens de aandacht op geval IV dat voorkomt in het voorgaande novemhernummer. Niemand der lezers zond een antwoord. De vraagstelling was of de verantwoordelijkheid van de commissaris, die oud-accountant van de onderneming is, groter zou zijn dan die van zijn collega's, niet-accountants. En over lastige gevallen gesproken, er worden twee nieuwe aangeboden en wel geval VII dat handelt over de ondergekaptaliseerde obligatie, waarbij de komeet van Halley een rol blijkt te spelen (wanneer U dat niet gelooft, het staat op pagina 57) en geval VIII dat de reserveberekening bij ziekteverzekering tot onderwerp heeft en wel bij een nieuw opgerichte ziekteverzekeringsmaatschappij aan het einde van het eerste boekjaar.